

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואם איתא דלרב הונא, כיון דמשתבע מלוה שאינה ברשותו - היכי מצי מפיק לה?											ז	◇	לה.
שיש עדים שנשרפה.	רבא:										!	◇	לה.
אי הכי מהיכא מייתי לה?											ז		לה.
שיש עדים שנגנבה.	אלא אמר רב יוסף:										!	◇	לה.
סוף סוף מהיכא מייתי לה?											ז		לה.
דטרח ומייתי לה.											!	◇	לה.
אי הכי, כי משתבע מלוה נמי, לטרח לזה ולית?											ז		לה.
בשלמא מלוה - ידע מאן קא עייל ונפק בביתיה, ואזיל וטרח ומייתי לה, אלא לזה, מי ידע מאן עייל ונפיק בביתיה דמלוה?											!	◇	לה.
גזירה שמא יטעון ויאמר לו: אחר שבועה מצאתיה.	אביי:										!	◇	לה.
זה נשבע וזה נשבע - זה נשבע שאינה ברשותו, וזה נשבע כמה היה שוה. והכי קאמר: מי נשבע תחילה - מלוה נשבע תחילה, שמא ישבע זה - ויוציא הלה את הפקדון.	רב אשי:										!	◇	לה.
רישא דסיפא תיובתא לרב הונא: סלע הלוינו עליו, שתים היה שוה, והלה אומר: לא כי, אלא סלע הלוינוך עליו סלע היה שוה - פטור.	רב הונא בר תחליפא משמיה דרבא:										♣	◇	לה.
ואם איתא דלרב הונא, מגו דמשתבע מלוה שאינה ברשותו - לישתבע נמי אנגילגול שבועה כמה היה שוה?											ז	◇	לה.
אמריתה לשמעתיא קמיה דרב כהנא	רב אשי:										!		לה.
תהא במאמינו.	ואמר לי: [רב כהנא]										!		לה.
ונהמניה לזה למלוה נמי בהא כמה הוה שוה											ז		לה.
לא קים ליה בגויה.											!		לה.
ונהמניה מלוה ללוה, דקים ליה בגויה											ז		לה.
לא מהימן ליה.											!		לה.
ומאי שנא לזה דמהימן ליה למלוה, ומאי שנא מלוה דלא מהימן ליה ללוה?											ז	◇	לה.
לוה מקיים ביה במלוה (משלי י"א) תמת ישרים תנחם, מלוה מקיים ביה בלוה (משלי י"א) וסלף בוגדים ישדם.											!	◇	לה.
ההוא גברא דאפקיד כפי גביה חבריה, אמר ליה: הב לי כפי. - אמר ליה: לא ידענא היכא אותבינהו. אתא לקמיה דרב נחמן												◇	לה.
כל לא ידענא - פשיעותא היא, זיל שלים.	אמר ליה: [רב נחמן]										♣	◇	לה.
לא שלים, אזל רב נחמן אנביה לאפדניה מיניה. לטוף אשתכח כפי, ואיקור.												◇	לה.
הדרי כפי למרייהו, והדרא אפדנא למרה.	רב נחמן:										♣	◇	לה.
הוה יתיבנא קמיה דרב נחמן, ופרקין המפקיד הוה	רבא:											◇	לה.
שילם ולא רצה לישבע	ואמרי ליה: [רבא]										♣	◇	לה.
ולא אהדר לי. ושפיר עבד דלא אהדר לי. מאי טעמא - התם לא אטרחיה לבי דינא, הכא אטרחיה לבי דינא.	[רבא]										◇	◇	לה.
למימרא דסבר רב נחמן דשומא הדר?											ז		לה.
שאני התם, דשומא בטעות הוה, דקא הוה כפי מעיקרא.											!	◇	לה.
שומא הדר עד תריסר ירחי שתא.	אמרי נהרדעי:										♣	◇	לה.
אנא מנהרדעא אנא וסבירא לי שומא הדר לעולם.	ואמר אמיר:										♣	◇	לה.
והלכתא: שומא הדר לעולם. משום שנאמר (דברים ו') ועשית הישר והטוב.											♣	◇	לה.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
פשיטא, שמו ליה לבעל חוב, ואזל איהו ושמה לבעל חוב דידיה, אמרינן ליה: לא עדיף את מגברא דאתית מיניה.												◊	לה.
זבנה, אורתא, ויהבה במתנה - ודאי הני מעיקרא אדעתא דארעא נחות, ולא אדעתא דוזוי נחות.												◊	לה.
שמו לה לאשה ואינסיבא, או שמו מינה דאשה ואינסיבא ומתה - בעל בנכסי אשתו לוקח הוי, לא מיהדר ולא מהדרינן ליה.												◊	לה.
באושא התקינן: האשה שמכרה בנכסי מלוג בחיי בעלה ומתה - הבעל מוציא מיד הלקוחות.	דאמר רבי יוסי בר חנינא:											◊	לה.
אגביה איהו בחובו, פליגי בה רב אחא ורבינא.												◊	לה:
הדרה	חד אמר: [רב אחא/רבינא]											◊	לה:
לא הדרה.	וחד אמר: [רב אחא/רבינא]											◊	לה:
האי זביני מעליא הוא, דהא מדעתא דנפשיה אגביה.	מאן דאמר לא הדרה - סבר:											◊	לה:
לא זביני מעליא הוא, והאי דאגביה מדעתיה ולא אתא לדינא - מחמת כיסופא הוא דאגביה.	ומאן דאמר הדרה - סבר:											◊	לה:
ומאימת אכיל פירי?												◊	לה:
מכי מטיא אדרכתא לידיה	רבה:											◊	לה:
עדיו בחתומיו זכין לו.	אביי:											◊	לה:
מכי שלימו ימי אכרוזתא.	רבא:											◊	לה:
השוכר פרה מחבירו והשאלה לאחר ומתה כדרכה - ישבע השוכר שמתה כדרכה, והשואל ישלם לשוכר.												◊	לה:
כיצד הלה עושה סחורה בפרתו של חבירו? אלא, תחזור פרה לבעלים.	רבי יוסי:											◊	לה:
מכדי שוכר במאי קני להאי פרה - בשבועה, ונימא ליה משכיר לשוכר: דל אנת ודל שבועתך, ואנא משתעינא דינא בהדי שואל.	רב אידי בר אבין לאביי:											◊	לה:
מי סברת שוכר בשבועה הוא דקא קני לה? משעת מיתה הוא דקני, ושבועה כדי להפיס דעתו של בעל הבית.	אמר ליה: [אביי]											◊	לה:
פעמים שהבעלים משלמין כמה פרות לשוכר. היכי דמי? אגרה מיניה מאה יומי, והדר שיילה מיניה תשעין יומי. הדר אגרה מיניה תמנן יומי, והדר שיילה מיניה שבעין יומי, ומתה בתוך ימי שאלתה. דאכל שאלה ושאלה מיחייב חדא פרה.	רבי זירא:											◊	לה:
מכדי חדא פרה היא. עיילה ואפקה, אפקה משכירות ועיילה לשאלה, אפקה משאלה ועיילה לשכירות	רב אחא מדיפתי לרבינא:											◊	לה:
ומי איתא לפרה בעינא, דנימא ליה הכי?	אמר ליה: [רבינא]											◊	לה:
אין לו עליהן אלא שתי פרות, חדא דשאלה וחדא דשכירות, שום שאלה אחת היא, ושום שכירות אחת היא, דשאלה - קני לגמר, דשכירות - עבד בה ימי שכירותיה, ומיהדר ליה למרה.	מר בר רב אשי:											◊	לה:
פעמים ששניהם בחטאת, פעמים ששניהם באשם, פעמים שהשוכר בחטאת והשואל באשם, פעמים שהשוכר באשם והשואל בחטאת.	רבי ירמיה:											◊	לה: